

Nr. 1/4.01.2018

Asociația Magistraților din România (AMR), organizație neguvernamentală, apolitică, națională și profesională a judecătorilor și procurorilor, declarată ca fiind „de utilitate publică” prin HG nr. 530/21 mai 2008 - cu sediul în municipiul București, B-dul Regina Elisabeta nr. 53, sector 5, tel. /fax. 021.4076286, e-mail amr@asociatia-magistratilor.ro, cod de înregistrare fiscală 11760036, cont bancar RON IBAN RO37RNCB0090000508620001, deschis la banca BCR-Sucursala Lipscani -, reprezentată legal de judecător dr. Andreea Ciucă, în calitate de președinte interimar, transmite următorul **comunicat de presă**:

Asociația Magistraților din România (AMR) a luat cunoștință despre un „apel” lansat sub egida FJR, vizând strângerea de semnături, de la judecători și procurori, pentru „delimitarea” față de participarea UNJR și **AMR** la lucrările Comisiei speciale comune a Camerei Deputaților și Senatului, privind Legile Justiției – adică Legea nr. 303/2004 privind statului judecătorilor și procurorilor, Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară și Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii.

Însă, în mod regretabil, acest „apel” conține următoarele *neadevăruri, contradicții, abordări vădit subiective*:

1. Dezbaterile în Comisia specială *nu* **fost determinate de propunerile formulate de AMR**, ci de amendamentele parlamentarilor, cuprinse în tabele și trimise Consiliului Superior al Magistraturii, iar, apoi, instanțelor, parchetelor și asociațiilor profesionale. Față de aceste propuneri ale membrilor organului legiuitor, **Asociația Magistraților din România** a formulat puncte de vedere, cuprinse în adresa-tabel nr. 79/3.11.2017 (referitoare la Legea nr. 303/2004), în adresa-tabel nr. 80/5.11.2017 (referitoare la Legea nr. 304/2004) și în adresa-tabel nr. 81/5.11.2017 (Legea nr. 317/2004), pe care le-a transmis Consiliului Superior al Magistraturii.

Așa cum rezultă din adresele menționate, **AMR s-a limitat la analiza propunerilor trimise de CSM, fără să adauge propuneri cu privire la alte texte!**

De asemenea, așa cum reiese din aceste adrese, **AMR nu a fost de acord, în bloc, cu propunerile, ci dimpotrivă, și-a exprimat clar poziția de neacceptare a unora dintre propuneri, acolo unde a fost cazul, prin raportare la drepturile și interesele magistraților, la statutul acestora, la buna organizare a justiției, și, foarte important, la independența justiției.**

2. În mod cu totul nepermis, se trece sub tăcere faptul că la dezbateri au fost prezenți și reprezentanții Consiliului Superior al Magistraturii (CSM), Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism (DIICOT), Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție (PÎCCJ) și Asociației Procurorilor din România (APR) care, de altfel, au formulat

propuneri sau au avut observații pe care le-au susținut în fața Comisiei. Iar faptul că nu au participat la toate ședințele Comisiei sau că au participat doar la câteva nu schimbă concluzia (în condițiile în care, bunăoară, DIICOT a făcut propuneri concrete și a fost menționat de 24 de ori în Tabelul centralizator Pl-x 419/2017 privind Legea nr. 317/2004, pe baza căruia au avut loc dezbaterile referitoare la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii; în ce privește propunerile CSM, a se vedea pct. 4, de mai jos).

În aceste condiții, se ridică o întrebare simplă și firească: *De ce „apelul” nu privește „delimitarea” față de participarea CSM, PÎCCJ, DIICOT, APR la dezbaterile Comisiei și „omite” să facă trimitere la prezența activă a acestora, la ședințele Comisiei la care au participat?*

O altă întrebare logică: *De ce se afirmă, în mod neadevărat, că modificările au fost „legitime” prin participarea a două asociații profesionale?*

Se știe sau trebuia să se știe (!), că CSM a fost prezent și activ, în mod constant, la dezbateri, chiar de mai multe ori decât AMR. Aceasta nu este, nicidecum, o critică la adresa CSM, ci dimpotrivă, AMR apreciază că, în calitatea de garant al independenței justiției, CSM nu putea, pur și simplu, să întoarcă spatele unor astfel de dezbateri care priveau întregul sistem judiciar, fie că ne plăcea sau nu conținutul proiectelor de lege în discuție.

3. Se susține că punctele de vedere ale adunărilor generale au fost însușite întotdeauna de CSM! Oare să ne fi lăsat memoria? A se vedea, atunci, cel puțin dezbaterile din grupul de lucru de la MJ, din primăvara anului 2016, cu privire la modificarea Legilor Justiției (adică, a aceluiași legi), „lupta” asociațiilor profesionale (au participat toate asociațiile!), la fiecare întâlnire – când rareori eram pe aceeași lungime de undă cu CSM, deși discutasem, deja, în adunările generale, în 2015, modificări la Legile Justiției (ce-i drept, în bloc, fără necesare distincții și comentarii fiindcă nu ne permitea modalitatea în care a fost organizată această consultare).

Un alt exemplu de „însușire întotdeauna” a opiniei adunărilor generale, de către CSM – însușire invocată ca argument, în „apel” – îl constituie faptul că, după ce un mare număr al adunărilor generale ale judecătorilor și procurorilor au adoptat „Memorandumul privind situația justiției în 2016”, inițiat de AMR și UNJR, nu s-au văzut demersuri concrete de punere în aplicare a celor 17 măsuri cerute pentru respectarea independenței sistemului judiciar, în afara discutării Memorandumului, de către CSM, într-o ședință de plen. Iar dacă aspectele înșirate în comunicatul intitulat „Demersuri ale Consiliului Superior al Magistraturii” din 23 septembrie 2016, cu referire la acțiunile întreprinse în perioada 2013-2016, ar fi avut însemnătatea luării măsurilor cerute de magistrați, n-ar mai fi fost inițiat și votat Memorandumul în august-septembrie 2016!

De asemenea, se pune întrebarea, bunăoară, *când și-a „însușit” CSM punctul de vedere al adunărilor generale cu privire la modificarea procedurii și a construcției juridice referitoare la promovarea în funcții de execuție, pe care a propus-o și susținut-o la Comisia specială comună a Camerei Deputaților și Senatului?*

Context în care se impune sublinierea că **AMR** și **UNJR** s-au pus ferm acestei inițiative și au insistat ca lucrurile să revină pe făgașul știut, în interesul magistraților!

4. Nu se spune nimic despre faptul că, astfel cum rezultă din tabelele centralizatoare, constituind anexe la rapoartele Comisiei speciale comune a Camerei Deputaților și Senatului (privind cele 3 Legi ale Justiției), întocmite după încheierea dezbaterilor în această Comisie, *CSM este menționat în 330 de locuri la „amendamente”, deci ca autor sau susținător al propunerilor de modificare, din care de 253 ori la amendamente admise și de 77 ori la amendamente respinse !!!*

Va se zică, avem tupeul să susținem că modificările au fost „solicitate” și/sau „legitime” prin participarea a două asociații profesionale???

5. Nu se face nicio trimitere la existența unei serii de situații (a se vedea tabelele centralizatoare de la Comisie) *în care AMR a avut și susținut puncte de vedere comune cu CSM referitoare la propunerile de modificare a Legilor Justiției!!! Cine a fost „nereprezentativ” în această situație și nu și-a „însușit” opinia adunărilor generale, AMR sau CSM?*

AMR a abordat, în mod constant, o atitudine de echilibru și respect față de celelalte asociații profesionale, chiar în situații în care nu a fost de acord cu punctul lor de vedere.

În mod regretabil, cum menționam la început, demersul la care ne referim este ofensator prin neadevărurile și omisiunile pe care le conține.

E ușor să critici lupta de la peluză! Sau în necunoștință de cauză.

A se vedea dezbaterile „furtunoase” la care au trebuit să facă față asociațiile profesionale cu privire la răspunderea materială a magistraților. Apropo, **AMR** a făcut „front comun” cu **CSM** și **UNJR**! Iar faptul că propunerile acceptate de Comisie au fost modificate în Senat (**AMR** criticând ferm, cu argumente punctuale, această modificare!) nu poate fi pus în cărca asociațiilor profesionale.

Ne-ar putea spune cineva dintre cei ce lansează sau semnează acest „apel” numărul „amendamentelor” modificate, completate, corectate sau eliminate prin efortul **AMR** - de zeci și zeci de ore, precum și de sute de pagini scrise -, față de forma inițială a proiectelor de legi, de la care au pornit dezbaterile în Comisie?

Puțin probabil, pentru că răspunsul ar presupune un studiu atent și o verificare, pas cu pas, a susținerilor scrise și orale. Or, se pare că așa ceva nu contează. Pentru noi, magistrații! Îngrijorător este faptul că, nu numai că nu suntem dispuși să ascultăm, dar se pare că nici nu auzim. Deși **AMR** a precizat repetat și cu trimiteri concrete, faptul că nu a fost la dezbaterile Comisiei cu atitudine de „yesman”, ci dimpotrivă, s-a opus la orice propunere defavorabilă sau vătămătoare pentru sistemul judiciar ori pentru magistrați (a se vedea, cel puțin înregistrările dezbaterilor, dacă nu și înscrisurile!), aceste realități au fost tratate ca vorbire în pustiu.

**ASOCIAȚIA
MAGISTRAȚILOR DIN
ROMÂNIA**

Membru al Uniunii Internaționale a Magistraților • Membru al Asociației Europene a Magistraților • Membru al Alianței pentru o Justiție Europeană în România

P.S. În contextul arătat, avem naivitatea, ca magistrați, să credem că prin neparticiparea AMR și CSM la dezbaterile Comisiei s-ar fi oprit procesul legislativ? Sau că legile ar fi plecat mai bune din Comisie?

**Asociația Magistraților din România,
prin președintele interimar,
jud. dr. Andreea Ciucă**